

Emeriti bezoeken Mariatentoonstelling

Emeriti (priesters en diakens) van Bisdom Rotterdam komen op uitnodiging van Mgr. Van den Hende donderdag 13 juli 2017 naar het Catharijneconvent in Utrecht. Het is een dag van ontmoeting met elkaar en met de bisschop rond de tentoonstelling over Maria. Emeritus pastoor Theo van Steekelenburg schreef een persoonlijk verslag van deze betekenisvolle dag.

Het hing al even in de lucht: de bisschop zon op een mogelijkheid ons, specifiek als emeriti, toch nog weer eens bij elkaar te brengen. Daarbij speelde mee dat velen van ons in die zestig jaren dat het bisdom nu bestond, ten dienste van de kerk van Rotterdam de hitte van de dag mee gedragen hebben. En ineens kwam 't ervan: alle 'rustende' - maar niet zelden actieve - ambtsdragers werden door hem uitgenodigd om elkander en onze bisschop te ontmoeten rond de tentoonstelling over Maria in Utrecht, op 13 juli. Een passend en aantrekkelijk idee!

Benieuwd wie wij allemaal zouden weerzien stapten we die dag tegen twaalf in Voorhout in de bus van de Koninklijke Beuk; deze zou ons via de opstapplaatsen in 's-Gravenhage en Rotterdam naar Utrecht brengen. Eenmaal in het Catharijneconvent, waar zich nog andere collega's aansloten van verder uit het land, kon de bisschop ons rond feestelijke tafels begroeten: bijna vijftientig man.

Een enkeling onder ons ontmoette daar de bisschop voor het eerst; en vooral ook onderling werd het er rond koffie en gebak een bijna feestelijk weerzien van elkaar, als collega's en oudgedienden. Dit was een heel goed moment. Een enkeling bleek bij dit weerzien intussen door de jaren nogal getekend te zijn, terwijl anderen blijvend actief en jong leken...

In kleinere groepen verdeeld kregen wij die middag een uitstekende rondleiding door het grootste deel van de bijzondere tentoonstelling. Wie van ons daar al wel eens alleen gelopen had, beleefde deze keer iets heel anders. Dat was mogelijk dankzij de heldere en vooral deskundige inbreng van de gidsen die voor ons, theologisch geschoolde mensen, toch maar mooi een boekje opendeden over de Moeder Gods. Met een heel ruime blik - veel minder gedetailleerd dan toen je er alleen was - gingen wij langs veel interessante en schitterende objecten. Vooral kregen wij er oog voor het verschil tussen de oosterse iconografie en die van het westen; zelfs werd ons gewezen op het verschil in de uitbeelding van Maria in de periode van vóór en ná het concilie van Trente. De verhalen van onze rondleiders werden heel kundig en betrokken gebracht. Het was een boeiende en, naar aan het eind bleek, ook vermoeiende rondgang! Omdat wij vanzelf niet alles konden zien bood het bisdom ons als herinnering de mooie tentoonstellingsbrochure aan, mooi voor thuis.

Na een sfeervolle afronding besloten wij het gebeuren in en om dit mooie complex met het gezamenlijk bidden van de vespers van deze donderdag. Daartoe was een en ander klaargezet in de naastgelegen kathedraal, die wat bescheidener van formaat bleek te zijn dan de onze aan de Mathenesserlaan. Mgr. van den Hende ging ons erin voor, ook met een korte persoonlijke overweging. Bij de psalmen was hoorbaar dat onze generatie niet meer gewend is aan zo'n gezamenlijke gebedscultuur, zoals die op Vronesteyn te proeven is...

Na afloop liet de bisschop ons nog iets zien van de aangrenzende Vredeskapel, die alles te maken heeft met kardinaal J. de Jong en diens opstelling tijdens de tweede wereldoorlog. In een nis waren diens portret en borstkruis te zien, en recht boven het altaar hing een artefact - het beest van de oorlog - waarop naast diens afbeelding ook die van koningin Wilhelmina, Edith Stein, pater Titus Brandsma en ene ds. Gravenmeijer te zien waren. Veelzeggend.

Na een korte busrit tenslotte volgde nog, veel méér dan een afsluiting: het royale diner dat ons in de buurt van De Bilt werd aangeboden. Over verschillende tafels verdeeld, werden wij daar weer echt reis- en tafelgenoten, zoals we dat eigenlijk heel ons leven van jongs af aan al waren. Naast alles dat ons nú bezighoudt kwamen bij een goed glas en fijne gerechten de vele verhalen los, heel de herkenning vanuit dat gedeelde verleden. Het was wel anders dan in de seminarierafter, toch was er die vertrouwdheid waardoor een halve zin voldoende is om weer een heel ander verhaal te laten opkomen. Namen van leraren en professoren die je al jarenlang niet meer had gehoord, klonken ineens weer. Opvallend eigenlijk: meer nog uit de Hageveldse jaren dan die op Warmond. Daar hoorde je die twee mannen van 84 jaar tegen elkaar zeggen: “Jan: 1c, weet je nog?! Wij twee sloten de rij: Zeijerveld en Zuidgeest.”

Vanzelf viel er daarbij nog genoeg uit te wisselen over onze huidige woon- en leefsituatie en over de verschillende gebieden waar we intussen thuis zijn, en waar de kerkelijke structuur de laatste jaren nogal ingrijpend veranderd is. Vanuit al die nieuwe en oude draden ontspon zich daar aan die tafels een mooi en waardevol kleed! Na een dankwoord van onze kant en een afsluiting door de bisschop scheidden onze wegen. Zoals alles rond de ontmoeting op deze dag uitstekend georganiseerd was, bracht ook de bus ons in een perfect schema daar waar wij wezen moesten. Richting west rijdend, eindeloos met elkaar pratend, ontrolde zich vóór ons uit een prachtige zonsondergang: slot van een betekenisvolle dag.

